

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.247/2023/11-II.

Az I. rendű felperes:

Felperes1

(Cím1)

A II. rendű felperes:

Felperes2

(Cím5)

A III. rendű felperes:

Felperes3

(Cím4)

Az I-III. rendű felperések képviselője:

Dr. Tamás Olivér Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tamás Olivér Viktor ügyvéd)

(Cím10)

Az alperes:

Alperes1

(Cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Tarkovács Sándor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tarkovács Sándor ügyvéd)

(Cím2)

A per tárgya: közgyűlési határozat bírósági felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 37.G.40.139/2022/62/I. (kelt: 2023. május 30.)

A fellebbezést benyújtó fél: I-III. rendű felperes 63. sorszám alatt, alperes 68. sorszám alatt

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy a rendelkező részből mellőzi a közgyűlés „megismételtként tartott” megjelölését, továbbá az alperes által az I., II. és III. rendű felpereseknek fizetendő ügyvédi munkadíjban felmerült perköltséget 800.000 (nyolcszázezer) forint + áfa összegre leszállítja; egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I., II. és III. rendű felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 80.000 (nyolcvanezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperesek a 2022. január 18. napján előterjesztett keresetükben a 2021. október 20. napján tartott alperesi közgyűlés által meghozott 6-16. számú közgyűlési határozatait felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérték a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Lsztv.) 16. § (5) bekezdése, 17. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdése és (3) bekezdése, továbbá (5) bekezdés b) és c) pontjai, valamint a 41. § c) pont és 44. § (2) bekezdésében foglaltak alapján.

[2] A keresetük indokául arra hivatkoztak, hogy az alperes a kisebbség indítványára a közgyűlést az indítványozott napirendi pontokat kibővítve hívta össze.

A perbeli közgyűlés idején az alperes nem rendelkezett tagnyilvántartással, a jelenléti ív alapján nem lehetett megállapítani, hogy a megjelentek közül ki az alperes tagja és ki nem, pedig a 6. napirendi pont kivételével szavazati joga csak a tagoknak volt. A tagsági jogviszony fennállásáról szóbeli nyilatkozat alapján nem lehet döntést hozni, a meghatalmazottak sem tudhatták, hogy a megbízók tagok-e.

Az alperes jogos ok nélkül tagadta meg az állandó meghatalmazásuk elfogadását. Ebben a körben utaltak az Lsztv. 18. § (3) bekezdésére és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:15-6:17. §-aiban foglalt általános követelményekre.

Az elnök nem nyitotta meg a közgyűlést, nem állapította meg a határozatképtelenséget és elmaradt a közgyűlés berekesztése is. Az elnök nem nyitott meg megismételtként megtartott közgyűlést, ami a közgyűlés határozatképtelensége és ennek megállapítása nélkül nem is volt megtartható. A közgyűlésről nem készült jegyzőkönyv az arra vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően. Hivatkoztak a csatolt hangfelvételekre, amelyen megismételt közgyűlés megnyitása a később elkészült jegyzőkönyv tartalmától eltérően nem szerepel, azonban a 3. perc 13. és 20. másodperc között elhangzik az alperes képviselőjétől hogy „Mielőtt a közgyűlést megnyitnám...”, majd az 1 óra 21 perc 38 másodpercnél hangzik el részéről az, hogy „Akkor én elkezdném a közgyűlést.”, előtte pedig több hasonló értelmű kijelentés hallható.

A jegyzőkönyv nem felel meg az Lsztv. 18. § (5) bekezdés b) és c) pontjában foglaltaknak, mert az alapján nem állapítható meg, hogy mikor és hányan távoztak, ugyanakkor, miután a közgyűlés ülését maguk is elhagyták, annak létszáma 41 főre csökkent.

Tag neve4, Tag neve5, Tag neve6, Tag neve7 nem tagok, ugyanakkor minden napirendi pontról szavaztak.

A 2022. április 12. napján érkezett beadványukban arra is hivatkoztak, hogy velük ellentétben Tag neve3, Tag neve2, Tag neve1 felügyelőbizottsági taggá választásuk után maguk is 25 tag tekintetében meghatalmazással jártak el. 94 fő vett részt a közgyűlésen, ebből a felperesekhez és a meghatalmazásokhoz 39 szavazat, az új felügyelőbizottság tagjaihoz 30 szavazat kapcsolódott, 21 további személy jelen volt és az előbbiektől eltérő személyeknek 4 fő adott meghatalmazást.

[3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Sérrelmezte, hogy a felperesek nem igazolták, hogy a pert megindíthatják az alperes tagjaiként.

Állította, hogy a meghívó és az előterjesztések a Lsztv. 16. § (5) bekezdésének megfelelnek, mert a közgyűlés összehívására tett kezdeményezésnek az alperes eleget tett, a napirend kiegészítése nem jogsértő.

A közgyűlés nem volt határozatképes. A határozatképtelenségét az elnök megállapította. Állította, hogy a tagnyilvántartást az előző elnök és a felügyelőbizottság nem adta át az új törvényes képviselőnek. Eljárása a megjelentek tagsággal kapcsolatos szóbeli nyilatkoztatásában is jogszerű volt. A felperesek az ezzel ellentétes jogszabályi rendelkezést nem is jelölték meg. A kitűzött időpontban a teremben még kevesen jelentek meg, velük az alperes meghatalmazottja a határozatképtelenséget közölte. Mivel a közgyűlést az alperes nem tartotta meg, nem kellett jegyzőkönyvet sem készíteni. A csatolt jegyzőkönyvben is szerepel, hogy a törvényes képviselő a megismételt közgyűlést megnyitja, bejelentette a jelenléti ívet aláírók, a tagok és nem tagok számát.

Az alperes azzal érvelt, hogy a perben nem lehet bizonyítási eszköz a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. § (3) bekezdése, 269. § (1) bekezdés c) és d) pontja és (2) bekezdése alapján a hangfelvétel, amely személyiségi jogot is sért a Ptk. 2:43. § g.) pontja szerint, hozzájárulást a felperesek a Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint nem kaptak sem az elkészítéshez, sem a felhasználáshoz. Az alperes a saját felvételét a jogszabályi előírások miatt semmisítette meg. A hangfelvétellel a jegyzőkönyv tartalma megegyezik. A közgyűlési jegyzőkönyvnek nem kell szó szerintinek lennie, hanem csak a legfontosabb eseményeket, hozzászólásokat kell benne rögzíteni.

Nem adták elő a felperesek, hogy mi alapján hivatkoznak az Lsztv. 18. § (1) bekezdésének megsértésére. Ezzel szemben az alperes az alapszabály 4.1.3.a) pontja és a törvény rendelkezéseit betartotta a megismételt közgyűlés megtartásánál, ezen szabályokra a meghívóban is utalt. Szerinte a megismételt közgyűlés jogszerűségét nem érinti az sem, hogy a határozatképtelensége miatt meg nem tartott közgyűlésről nem készült külön jegyzőkönyv. A kitűzött közgyűlés elmaradása nem hat ki a megismételtre. Az pedig megállapítható, hogy a határozatokat a megismételt közgyűlés hozta. Eljárása megfelelt a Lsztv. 18. § (5) bekezdésének is, hiszen a közgyűlésről a jegyzőkönyv és a jelenléti ív elkészült. A jelenléti ív tartalmazza a megjelent tagok számát és nevét, illetőleg a tag által meghatalmazott személy nevét tartalmazó jelenléti ívet. A jelenléti ív kézbesítésének elmaradása miatt a határozatok nem lehetnek jogellenesek.

A megismételt közgyűlés határozatképes volt a törvény rendelkezései szerint, ezen tényen a felperes által nem tagként hivatkozott 16 személy sem változtat. A jegyzőkönyv a szavazásra jogosultak számát tartalmazza, ezek pedig az alperes tagjai voltak. Két tag és egy nem tag távozott a közgyűlés alatt.

A tagok az Lsztv. 41. §-a szerinti részvételi joga nem sérült. A nem tagok csak a Lsztv. 44. § (2) bekezdése szerint szavazhattak.

A Ptk. 3:3. § szerint a jogi személyekre vonatkozó rendelkezései szerint a jogi személy általános szabályait kell alkalmazni, ha a Ptk. az egyes jogi személy típusokkal kapcsolatban eltérően nem rendelkezik, illetve a jogi személy általános szabályait megfelelően alkalmazni kell a Ptk.-ban nem szabályozott típusú jogi személyekre vonatkozóan is. Az Lsztv. 1. § (2) bekezdése szerint a lakásszövetkezetekre az Lsztv.-ben nem szabályozott kérdésekben a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezért a Ptk. 3:337. §-a alapján jogos okból tagadta meg az alperes a felperesek által bemutatott meghatalmazások elfogadását, hiszen a felperesek ezen rendelkezés értelmében felügyelőbizottsági tagként nem lehettek meghatalmazottak és az egy képviselő által képviselt tagok száma sem haladhatja meg a szövetkezeti tagok tíz százalékát. A felperesek által csatolt bírósági határozatok a perbíróságot nem kötik. A megbízók a Lsztv. 41. §-a megsértése miatt nem indítottak pert. Hivatkozott arra is, hogy a meghatalmazásokból az alapszabály 4.1.3. e.) pontjában foglaltakkal ellentétesen nem állapítható meg, hogy a felperesek miként kellett volna szavazzanak. Szerinte ez visszaélésre ad lehetőséget és így az okirat nem felel meg az alapszabály meghatalmazotti képviselőre vonatkozó részének. A felperesek ez esetben éveken keresztül szabad döntésük szerint szavazhatnak. Eljárhatnak olyan meghatalmazó nevében is, aki nincs is tudomással az alapszabály más értelmezésében bízva eljárásukról. A meghatalmazásokat egy korábbi alperesi elnök szignózta, az aláírás fénymásolat, a pecsét színes, ami felveti az utólagos módosítást lehetőségét. Ugyancsak nem állapítható szerinte meg, hogy az iratokat a korábbi elnök az utódjának átadta. A felperesek érintettek voltak, ezért rájuk a szabad mandátum miatt a meghatalmazókkal egyetemben irányadó a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés a) és f) pontja.

Az egyes meghatalmazások esetében hivatkozott arra, hogy a Tag neve²⁷ a közgyűlés idejére az ingatlanát eladta, Tag neve⁹ 2021. október 17. napján elhunyt. A tanú² részéről adott meghatalmazás másolati példánya nem okirat és a felperesek alaptalanul állítják az átadást, az iratot az új törvényes képviselő nem is kapta meg. A meghatalmazások elfogadása a határozathozatal eredményét nem változtatná meg, hiszen a támadott határozatokat 39 támogató szavazattal fogadta el a közgyűlés.

A felperesek új felügyelőbizottsági tagok meghatalmazotti eljárásának elfogadását jogellenesnek állító hivatkozást a keresetlevélben nem adták elő. A Lsztv. 9. § (3) bekezdése szerinti határidőt a későbbi hivatkozással már elmulasztották, ezért a bíróság nem vizsgálhatja az előadást. Mivel a felperesek is eltávoztak, így a meghatalmazásaik az új felügyelőbizottsági tagok meghatalmazásának figyelmen kívül hagyása esetén sem változtatnának az eredményen.

A felperesek a kisebbség jogos érdekei sérelmére a perindítási határidőn túl hivatkoztak, nem vehető figyelembe. A felperesek alaptalanul, a jogot nem azonosítva, indokolást nem közölve hivatkoznak a kisebbség jogos érdekeinek sérelmére. A felügyelőbizottsági tag felperesekre ezen szabályok nem is alkalmazhatóak. A Ptk. 1:4. § (2) bekezdését a felperesek a távozással megsértették.

Az alperes állította, hogy Tag neve⁴, Tag neve⁶, Tag neve¹¹, Tag neve⁷ és Tag neve¹² nem tag, Tag neve¹³ 1961. óta lakik az ingatlanban. Tag neve¹⁵, Tag neve²⁰ 2019. május 30. és 2020. július 21. napi jelenléti ívek szerint tag. Tag neve¹⁷ tagsága más elnök alatt keletkezett, nem áll rendelkezésre okirata. Tag neve¹⁰, Tag neve¹⁹, Tag neve⁵, Tag neve²¹ tagsági okiratát csatolta. Tag neve²⁴ és Tag neve²⁵ közös tulajdonosa egy ingatlannak. Az alapszabály 7.2.b) pontja szerint, ha egy lakásnak több tulajdonosa vagy használatra jogosultja is van, a feltételek azonosak. Mivel Tag neve²⁵ tag, ezért Tag neve²⁴ tagsága közömbös. Tag neve¹⁴ tag, haszonélvezőként.

[4] A Fővárosi Törvényszék a 2023. május 30. napján kelt 37.G.40.139/2022/62/I. számú ítéletével az alperes 2021. október 20. napján megismételtként tartott közgyűlésén meghozott 2021. (X. 20.) 6., 8., 9., 10., 11., 14., 15. és 16. számú közgyűlési határozatait hatályon kívül helyezte, kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 36.000 forint kereseti illetéket és bruttó 2.032.000 forint ügyvédi munkadíjat. A felperesek a munkadíjra 1/3-1/3-1/3 arányban jogosultak.

[5] Ítélete indokolásában az alperes alapszabályának rendelkezéseit idézte és azt állapította meg, hogy az I-III. rendű felperesek az alperes felügyelőbizottságának tagjai voltak. Az alperes tagjainak több mint 10 %-a 2021. szeptember 8-án a napirendipontok megjelölésével rendkívüli közgyűlés összehívását kezdeményezte.

Az alperes 2021. október 1. napján keltezett meghívóval 2021. október 20. napjára közgyűlést hívott össze, amelyben 1-17. számon a napirendipontokat megjelölte, a megismételt közgyűlés időpontját 2021. október 20-án 18 óra 30 percre tűzte.

Az alperes az összehívott közgyűlésről jegyzőkönyvet nem készített, annak határozatképtelensége miatt megismételt közgyűlést kívánt tartani. Az alperes az összehívás időpontjában a részvételi adatokat jelenléti íven nem rögzítette. A megismételtként megtartani szándékozott közgyűlésről készült jegyzőkönyvön olvasható a közgyűlési jegyzőkönyv megjelölés. A közgyűlés időpontjaként 2021. október 20. napja, 18 óra látható. Az iratban olvasható, hogy a levezető elnök a megismételt közgyűlést megnyitja. Az alperes a jegyzőkönyvhöz jelenléti ívet is készített 94 aláírással. A felperesek meghatalmazás alapján kívántak tagokat képviselni. A jegyzőkönyvben olvasható, hogy „... 93 aláírás van az íven. közreműködő1 [az alperes közreműködője és későbbi perbeli meghatalmazottja] elmondja, hogy a Ptk. 3:337. § szerint felügyelőbizottság elnöke vagy tagja nem lehet meghatalmazott, illetve az egy képviselő által képviselt tagok száma nem haladhatja meg a szervezetkezeti tagok 10 %-át, így a 93 aláírásból 58 érvényes maradt, a Felügyelő Bizottság által hozott meghatalmazások érvénytelenek. Felperes1 jelzi, hogy a közgyűlést meg fogják támadni, mert nem tudni, hogy a jelenlévők közül ki tag és ki nem tag.

A jelenlévők nyilatkoztak szervezetkezeti tagságukról. Ennek alapján 53 tag és további 3 tulajdonos van jelen személyesen vagy képviselő útján.”.

Az okirat szerint a megismételtként megtartott közgyűlés 53 szavazásra jogosult mellett az 1-2-3-4. számú határozatokkal megválasztotta a levezető elnököt, jegyzőkönyvvezetőt, a két

jegyzőkönyvHITELESÍTŐT és a szavazatszámoló bizottság tagjait. Az 5. számú határozattal 50 szavazattal ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta a napirendjét.

A felperesek a megismételtként megtartott közgyűlés ülését a napirend elfogadását követően elhagyták. Az addigi eseményeket hangfelvételen rögzítették.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 6. sz. közgyűlési határozattal 40 igen, 1 nem és 0 tartózkodás mellett a felügyelőbizottság valamennyi tagját, az I-III. rendű felpereseket a határozat meghozatalának nappal visszahívta, „banki aláírási jogát” megvonva.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 7. sz. közgyűlési határozattal 2 igen, 39 nem és 0 tartózkodás mellett úgy döntött, „(...) hogy az elmúlt egy évben a Alperes1 kárára elkövetett anyagi károkozás megtérítése iránt NE indítson polgári peres eljárást Felperes1, Felperes2 és Felperes3 leváltott Felügyelőbizottsági tagok ellen.”.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 8-9-10. számon az egyes tagokról külön-külön meghozott közgyűlési határozattal 39 igen, 0 nem és 0 tartózkodás mellett úgy dönt, hogy felügyelőbizottsági tagnak Tag neve1, Tag neve2 és Tag neve3 tagokat választotta meg.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 11. sz. közgyűlési határozattal 20 igen, 0 nem és 0 tartózkodás mellett Tag neve3 tagot választotta meg a felügyelőbizottság elnökének, Tag neve2 17, Tag neve1 2 szavazatot kapott.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 12. sz. közgyűlési határozat szerint akként határozott 38 igen, 0 nem és 1 tartózkodás mellett Vállalkozó neve1 vállalkozói szerződését 2021. november 1. napjától felmondja. Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 13. sz. közgyűlési határozat 0 igen, 39 nem és 0 tartózkodás mellett úgy döntött, hogy (...) a Alperes1 kárára elkövetett anyagi károkozás megtérítése iránt NEM indít polgári peres eljárást Vállalkozó neve1 vállalkozó ellen.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 14. sz. közgyűlési határozat 0 igen, 39 nem és 0 tartózkodás mellett titkos szavazással úgy határozott, hogy nem hívja vissza törvényes képviselő1 ügyvezető elnököt, és banki aláírási jogát nem vonja meg.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 15. sz. közgyűlési határozattal 39 igen, 0 nem és 0 tartózkodás mellett felhatalmazta az újonnan megválasztott felügyelő bizottságot, hogy a megbízási szerződést megkösse törvényes képviselő1 egyéni vállalkozóval.

Az alperes megismételtként megtartott közgyűlése a 2021.(10.20.) 16. sz. közgyűlési határozattal az alperes bankszámláihoz, és az azokhoz kapcsolódó további felújítási, megtakarítási, LTP, és egyéb fellelhető bakszámláihoz kapcsolódó hozzáférést feltételeit rendezte.

A közgyűlés a 13. és 14. napirendi pontokról nem határozott, mert házkezelői szerződés nem volt hatályban, az ügyvezető elnök visszahívása pedig nem történt meg.

Az alperes a közgyűlési jegyzőkönyvet a felpereseknek 2021. november 19. napján e-mailben küldte meg.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában a keresetet megalapozottnak találta.

Kifejtette, hogy a keresetlevelet nem kellett visszautasítani, hiszen annak tartalma a Pp. szabályainak megfelelt, a jogsértéseket, az indokolást az iratban a felperesek előadták. Az alperes alaptalanul vitatta a felperesek tagságát, hiszen felügyelőbizottsági tag csak az alperes tagja lehet az alapszabály szerint. A felperesek pedig felügyelőbizottsági tagok voltak. Az Lsztv. 9. § (1) bekezdése szerint a lakásszövetkezet bármely tagja keresettel kérheti a bíróságtól a lakásszövetkezet vagy bármely szerve által hozott olyan határozat hatályon kívül helyezését, amely jogszabályba, a lakásszövetkezet alapszabályába vagy más belső szabályzatába ütközik.

Az Lsztv. 9. § (3) bekezdése szerint a pert a határozat közlésétől számított hatvan napon belül kell megindítani. A szabályozásból következően a jogellenességet a határozat közlésétől számított hatvan napos határidőn belül előterjesztett indokok alapján lehet vizsgálni. További indokok figyelembevétele esetén a határidőt a bíróság az eljárásban nem tartaná meg és sérülne azon érdek is, hogy a határozatokkal kapcsolatos bizonytalan állapot rövid ideig álljon fent, és az eljárások alpereseinek működése zavartalanabb legyen. Mivel az alperes hivatkozott a felperes határidőn túli előadásainak elkészségére, a fenti törvényi határidőn túl előterjesztett jogi érvelést és ténybeli előadást ezért figyelmen kívül kellett hagyni az új felügyelőbizottsági tagok meghatalmazotti eljárása körében.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az alperes a Lsztv. 2. § (1) bekezdése szerinti legfőbb szervét, a 15. § (1) bekezdése szerinti közgyűlést a 16. § (4) bekezdésében meghatározott meghívóval szabályszerűen hívta össze, a megtárgyalni kért napirend kiegészítése nem volt jogellenes, jogszabály azt nem tiltotta meg.

A felek eltérő állításai miatt lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy az alperes a közgyűlés kitűzött időpontban való határozatképtelensége miatt megismételt közgyűlést kívánt tartani, a jegyzőkönyvben ennek megnyitása szerepel is.

Azt tartotta szem előtt, hogy a közgyűlés határozatképtelensége esetén a megismételt közgyűlés megtartásának rendjét az alapszabály és az Lsztv. rendelkezései tartalmazzák. Az alapszabály 4.1.4.a.) pontja szerint közgyűlés határozatképességét vagy határozatképtelenségét az igazgatóság állapítja meg. Ha az alapszabály 4.1.3.a.) pontjában – az Lsztv. 17. § (1) bekezdésnek megfelelően – foglalt feltétel bekövetkezett, azaz a tagok több mint a fele megjelent, a közgyűlés határozatképes, az ülést az igazgatóság megnyitja, a közgyűlést és a napirendet megtárgyalva határozatokat hoz. Ha a feltétel nem következik be,

úgy az alapszabály 4.1.3.a.) pontja a Lsztv. 17. § (2) bekezdésével egyező rendelkezése szerint a közgyűlést – a határozatképtelenség megállapítása után – 15 napon belüli időpontra, vagy ugyanazon a napon fél óra elteltével az eredeti meghívóban megjelölt helyen és csak a meghirdetett napirendi pontokkal lehet megtartani.

Arra a következtetésre jutott, hogy az Lsztv. 18. § (5) bekezdését – szemben az alperes hivatkozásával – akként kell értelmezni, hogy jegyzőkönyvet mind a közgyűlésről, mind a megismételt közgyűlésről kell felvenni, hiszen a megismételt közgyűlésre a szervezet működőképessége érdekében vonatkoznak már eltérő határozatképességi szabályok, de csak a közgyűlés határozatképtelensége esetére. A jegyzőkönyvekben a határozatképességre vonatkozó külön megállapítást ezért rögzíteni kell. Jegyzőkönyv és a kapcsolódó jelenléti ív hiányában nem lehetne ellenőrizni a megállapítás tartalmát, a határozatképesség megállapításához figyelembe vett személyek körét, tagságát és a megállapítás helytálló voltát. Az alperes törvényes képviselőjének tehát az Lsztv. és az alapszabály fenti rendelkezéseinek megfelelően a közgyűlés ülésére tűzött időpontban a határozatképtelenséget az akkor felvett jelenléti ív adatai alapján kellett volna jegyzőkönyvben rögzíteni.

Az alperes állította, hogy a vonatkozó megállapítások elhangzottak, amelynek a jegyzőkönyvben rögzítettségtől függetlenül is lehet hatálya, ezért az elsőfokú bíróság a tanúkat kihallgatta.

Azt vette figyelembe, hogy az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a kitűzött időpontban a közgyűlést a törvényes képviselő a kialakult sortól függetlenül megnyithatta. Az elsőfokú bíróság az alperes állítása által meghatározott keretben, a meghívóban rögzített időpontban vizsgálta, hogy elhangzott-e a határozatképtelenség megállapítása, illetve az ekkor jelenlévőkre figyelemmel a megállapítás helytálló volt-e.

A csatolt jegyzőkönyv és a jelenléti ív tartalma, a tanúk vallomása alapján nem lehetett megállapítani, hogy 18 órakor kik voltak a közgyűlés ülésén jelen. Az elsőfokú bíróság a kialakult helyzetben az ügy összes körülményére figyelemmel lejátszotta a hangfelvételt, hiszen jelentős mozzanatok csak az alapján mutatkoztak megismerhetőnek. A hangfelvételt akként vette figyelembe, hogy nem volt kizárható, hogy az – bármely okból – nem folytonos, valamint az csak a felperesek távozásáig készült el. Ebből következően a jegyzőkönyvben szereplő, de a felvételen nem hallható, a megismételt közgyűlés megnyitására vonatkozó kijelentés elmaradását a jegyzőkönyvvel szemben nem lehetett megállapítani. Arra a következtetésre jutott, hogy a közgyűlési jegyzőkönyv tartalma a hangfelvételen a határozatképesség tekintetében elmondottakkal megegyezik, azonban még a felvétel alapján sem állapítható meg, hogy az adatokat mely időpontra összegezte az alperes elnöke. Alappal lehet viszont következtetést levonni a hangfelvétel hosszából arra, hogy már minden megjelent a terembe bejutott, hiszen csak 56. perc 30. másodpercétől kezdődik meg a meghatalmazások számbavétele. A fentiekre figyelemmel ezen adatok a hangfelvétel addigi hossza miatt 18 órára nem fogadhatóak el.

A tanúvallomások alapján az kizárható volt, hogy a terem az alperes állítása szerint 18 órakor szinte üres volt. A határozatképtelenséget rögzítő jegyzőkönyv és a 18 órára vonatkozó jelenléti ív hiányában nem állapítható meg, hogy a közgyűlés a fenti időben határozatképtelen volt.

A megismételt közgyűlést ezért nem lehetett volna megtartani. Nem lehetett a határozatképességre az Lsztv. 17. § (4) bekezdését alkalmazni. Az alperes alaptalanul állította, hogy a közgyűlés elmaradása nem érinti a megismételt közgyűlés szabályszerű megtartását, ugyanis, ha a közgyűlés határozatképes, nem tartható megismételt közgyűlés. Az csak a közgyűlés határozatképtelenségének megállapítása és a megállapítás valós volta esetén tartható szabályszerűen meg. A szabályszerűtlenül tartott megismételt közgyűlés valamennyi határozatra kiható jogszabálysértés, hiszen a közgyűlés nem volt határozatképes.

Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a jelenléti ív megküldésének elmaradása a határozatok jogszerűségére nem hathat ki.

Megállapította, hogy a meghatalmazások elfogadásának jogos ok nélküli megtagadása a jogellenesség valamennyi határozatra kiható önálló oka. Az alperes jogellenes eljárása miatt ugyanis a meghatalmazó tagok az alapszabály 8.1.a.) pontja szerinti jogaikat nem gyakorolhatták. A szavazat leadásától való jogellenes elzárással a jogsértés a tagok jelentős hányadára megvalósult. E jogsértés nem orvosolható úgy, hogy a szótöbbség a szavazatok leadása esetén is fennállna, hiszen ez esetben lényegében a jogsértésnek nem lenne következménye. A szabályszerűtlenül megtartott rendkívüli közgyűlés miatt a szavazás eredményét nem lehetett vizsgálni, de semmilyen bizonyítási eszköz nem állt rendelkezésre arra nézve, hogy a felperesek meghatalmazói miként szavaztak volna.

Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy az alapszabály és az Lsztv. nem zárja ki azt, hogy meghatalmazást visszavonásig akár több közgyűlésre adjanak a tagok, valamint nem írják elő azt sem, hogy a tagnak a meghatalmazásba kelljen foglalnia, hogy a meghatalmazott miként szavazzon. Az alapszabály felek által eltérően értelmezett rendelkezése nem vonatkozik arra, hogy a meghatalmazásban szerepelnie kell, hogy a meghatalmazott szavazásra adott utasítását, hiszen a szövegnek ilyen tartalma nincs. Az alperes értelmezése így kiterjesztő. Az alperes értelmezése hiányosságokat is felvet, hiszen az alapszabály olyan rendelkezésére az alperes nem hivatkozott, mely alapján megállapítható lenne, hogy az utasítás tartalmát ki és mikor ellenőrzi, valamint az utasítás megszegése esetén a szavazat figyelembevétele miként történik. A megbízó utasítási és ellenőrzési joga egyébként a létrejött megbízásra tartozik, az alperesnek ezzel kapcsolatos ellenőrzési joga nincs. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az Lsztv. 1. § (2) bekezdése értelmében a lakásszövetkezetre a speciális jogszabály, a Lsztv. 2. § (1) bekezdésének rendelkezése szerinti nem alkalmazható a Ptk. 3:337. §-a és a Ptk. 3:19. §-a. Az utóbbi rendelkezés azonban a meghatalmazókra nem terjedhet ki, lévén maguk nem tekinthetők érdekeltnek, hiszen nem felügyelőbizottsági tagok. Az alperes tanú² által adott meghatalmazás elfogadását az általa hivatkozott további okból is jogos ok nélkül tagadta meg, hiszen tanú³ tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy az okiratot az alperes már átvette és ennek az okiratra vezetett igazolását az alperes jogsértően hagyta figyelmen kívül. Az alperes mindenkor törvényes képviselőjének nyilatkozata az alperest köti, az alperes a tagokkal szemben nem is hivatkozhat arra, hogy az általa átvenni elismert irat ezt követően mégsem áll rendelkezésre.

Tag neve²⁷ szavazásra adott meghatalmazásának szabályszerűsége a perben nem volt megállapítható, hiszen kilépéséről, kizárásáról nem volt adat, valamint az sem volt ismert, hogy az alapszabály 7.4.g) pontjába megjelölt, a terhek viselésére irányadó időpontot a nevezett és a vevő megállapította-e és megállapítás esetén annak dátuma mi volt. Tag neve⁹

elhunyt tag szavazatát a közgyűlés ülésén nem vették figyelembe és a felek között vita arról nem volt, hogy ezen végeredmény az utólagos tudomásuk mellett, a halál okán végül is nem jogellenes. Tag neve¹⁹ és Tag neve²¹ tekintetében csatolt iratokat jelen perben nem lehetett vitássá tenni, hiszen az az eljárás kereteit meghaladná. Tag neve²⁰ és Tag neve²⁶ esetében sem lehetett arról dönteni, hogy a tagság melyik irat szerint jött létre, ezért a korábbi keltezésűt el kellett fogadni. A két irat ellentmondását jelen eljárás keretei között, az eltérő eljárási cél mellett feloldani sem lehetett.

A határozatképességgel összefügg, hogy csak tag vehető figyelembe. A szótöbbséggel összefügg, hogy a nem tagok csak 6. napirendi pontról szavazhattak. A többi napirendi ponthoz szavazatot csak tag adhatott le. Az elsőfokú bíróság ezért a tagnyilvántartással kapcsolatos hivatkozást is megvizsgálta.

Azt tartotta szem előtt, hogy mivel az alperes köteles a tagokról nyilvántartást vezetni, így nem hivatkozhat arra, hogy a megjelentek szóbeli nyilatkozata elegendő annak eldöntéséhez, hogy az adott személy tag-e. Jelen pernek nem lehetett tárgya, hogy az alperes miként tesz eleget a tagnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségének, hiszen ez az alperes általános működésének kérdése. Jelen perben tagsági jogviszony fennállásáról sem lehetett dönteni. Mivel a közgyűlés kitűzött időpontjában a határozatképesség nem volt megállapítható, a megismételt közgyűlés pedig erre figyelemmel nem volt szabályszerű így annak már nem volt jelentősége, hogy a szavazatokat tagok vagy nem tagok adták le. Ugyanakkor nem lehetett aggálytalanul megállapítani, hogy a 6. napirendi ponton kívüli napirendi pontokra az alperes csak a tagok szavazatát vette figyelembe, hiszen a felek hat személyre tett egyező nyilatkozata mellett aggályos az a megállapítás, hogy 53 tag és további 3 nem tag képviseltette magát.

A felperesek hivatkoztak a kisebbség jogos érdekének sérelmére is, de a felperesek mint felügyelőbizottsági tagok nem a törvényben meghatározott kisebbségnek minősülnek. Az alperes tagjai közti konfliktusok, az azokra figyelemmel az egyes érdekcsoportokba tartozásnak megfelelően tett nyilatkozatok nem eredményezhetik a határozatok jogellenességét, hiszen a perben sem a határozat meghozatalának oka, sem annak célszerűsége nem vizsgálható.

Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a perben támadott határozatokat a Lsztv 2. § (1) bekezdése, 15. § (1) bekezdése 16. § (4) bekezdése, 18. §-a, 17. § (1) bekezdése, a Ptk. 3:337. §-a, a Ptk. 3:19. § (2) bekezdés a.) és f.) pontja és a 9. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A pervesztes alperest a pernyertes felperes költségeinek megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a kereseti illeték és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

[7] A felperesek az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezésükben annak olyan módon való megváltoztatását kérték, hogy az ítéltábla törölje az elsőfokú ítélet

rendelkező részében rögzített, „megismételtként megtartott” megjelölést, és az alperest kötelezze a másodfokú perköltség megfizetésére.

Érvelésük szerint az elsőfokú ítéletnek a megismételtként tartott közgyűlésként nevesítő rendelkezése megalapozatlan és jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelő módon értékelte, azokból téves következtetést vont le. Az eredeti időpontra kitűzött közgyűlés határozatképtelenségének megállapítására, és annak berekesztésére nem került sor, továbbá a megismételt közgyűlés megnyitására a közgyűlés jegyzőkönyvében rögzítettekkel ellentétben szintén nem került sor. Az elsőfokú eljárásban tett előadásait fenntartva ismételten hivatkoztak arra, hogy közgyűlés elején az alperes törvényes képviselője és más személy sem ismertette, hogy az eredeti időpontra meghirdetett közgyűlés határozatképtelen, erről a jelenlévőket nem tájékoztatta.

Az elsőfokú eljárásban becsatolt hangfelvétellel igazolták, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvének 2. oldalán rögzített „törvényes képviselő tájékoztatja a tulajdonosokat, hogy a megismételt közgyűlést megnyitja” nem hangzott el. Ezt támasztották alá a perben meghallgatott tanúk, közöttük tanúvallomások is.

Az elsőfokú eljárásban az alperes által indítványozott, és meghallgatott tanúk a közgyűlés jegyzőkönyvvezetője, és hitelesítői voltak, akik elfogultnak tekinthetők, emellett vallomásuk nem támasztotta alá a közgyűlési jegyzőkönyvében foglaltakat, mert a megismételt közgyűlés megnyitásáról a jegyzőkönyvében foglaltakhoz képest eltérő időpontokról tettek vallomást, ezért egyértelműen megállapítható, hogy nem hallották, illetve hallhatták az alperes állítása szerinti határozatképtelenségről történő tájékoztatást.

Az alperes törvényes képviselője elismerte, hogy a közgyűlés időpontjában tagnyilvántartással nem rendelkezett, enélkül pedig a határozatképtelenségről nem dönthetett. Határozatképtelenség megállapításának hiányában fogalmilag kizárt megismételt közgyűlés tartása.

[8] Az alperes az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a felperesek javára megállapított perköltség fele összegére történő leszállítását kérte.

A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a perben jelentős és rendelkezésre álló tényeket hagyott figyelmen kívül, ezért tévesen állapította meg a tényállást, megalapozatlan következtetéssel téves döntést hozott.

Tévesen értelmezte a Ptk. lakásszövetkezetekre irányadó rendelkezését, amellyel anyagi jogszabályokat sértett, ez pedig az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát eredményezte.

Érdemi indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta az alapszabály 4.3.1. pontja c) alpontját, annak ellenére, hogy az egyértelmű és világos követelményeket támaszt a közgyűlésen

történő részvételre vonatkozó meghatalmazások tekintetében. Ez pedig azt eredményezte, hogy az elsőfokú ítélet az alperes alapszabályába ütközik, ami szintén az ítélet anyagi jogszabálysértését eredményezi. Az elsőfokú bíróság ezen hiányosságok, illetve döntési szempontok részletes indokát nem adta, emiatt az ítélet indokolása is hiányos.

Az alperes azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban azt kellett vizsgálni, hogy megismételt közgyűlés megtartása az Lsztv. és az alperesi alapszabály rendelkezéseinek megfelelt-e. A felperesek nem az eredeti időpontra összehívott, hanem a 18 óra 30-kor kezdődő megismételt közgyűlésen hozott határozatokat támadták, ezért az elsőfokú bíróságnak kizárólag ezt, és nem az eredeti időpontra összehívott közgyűlés jogszerűségét kellett vizsgálni. A megismételt közgyűlésen hozott határozatok jogszerűségét nem érinti az, hogy nem készült arról külön jegyzőkönyv, hogy az eredeti közgyűlés megtartásának akadálya a határozatképtelenség.

A bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a támadott közgyűlés megismételt közgyűlés volt, egyrészt maga a jegyzőkönyv is ezt rögzíti, másrészt a felperesek által csatolt hangfelvételen is elhangzik mindez. Tévesnek tartotta azt az elsőfokú ítéleti megállapítást is, hogy az 56. perc 30. másodpercétől kezdődött meg a meghatalmazások számbavétele. Ezzel szemben tanú5 tanú úgy nyilatkozott, hogy a terembe csak a személyazonosság és jogosultság ellenőrzését követően lehetett belépni.

A közgyűlésre szóló meghatalmazásokkal kapcsolatban az Lsztv. 1. § (2) bekezdése alapján a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy a Ptk. 3.337. §-a és 3:19. §-a nem alkalmazhatóak. A Ptk. 3:3. §-a és az ahhoz fűzött kommentár rendelkezéseinek felhívásával kiemelte, törvényes képviselője jogszerűen hivatkozott arra a közgyűlésen, hogy a felperesek, mint felügyelőbizottsági tagok nem járhattak el a tagok képviselőjeként, ezért e meghatalmazásokat a létszámnál nem lehetett figyelembe venni. Amennyiben pedig a felperesek képviselőként eljárhatnának, az I. rendű felperes által csatolt meghatalmazások száma meghaladta a szervezetkezeti tagok 10 %-át, ezért az azt meghaladó számú meghatalmazásokat nem lehet elfogadni érvényesnek.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte az alapszabály 4.3.1. pont rendelkezését, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a meghatalmazásba nem kell belefoglalnia, hogy a meghatalmazott miként szavazzon. A meghatalmazásban pontosan rögzíteni kell a meghatalmazott jogait a közgyűlés napirendjével kapcsolatban, ezért nem elfogadható általános, több évvel korábban adott, és fénymásolatban csatolt meghatalmazás. Ez visszaélésekre is lehetőséget biztosít, előfordulhatna, hogy egy személy nevében többen is szavazni kívánnak különböző időpontban adott meghatalmazások alapján. Amennyiben a meghatalmazásokra a Ptk. szabályai nem kerülnek alkalmazásra, akár egy szervezetkezeti tag meghatalmazások begyűjtése útján jogosult lehet mintegy önállóan döntést hozni bármely alperesi ügyben éveken keresztül.

A megállapított perköltséget jelentősen eltúlzottnak tartotta az ügy tárgyi súlya alapján, amely jelentős részben jogkérdések eldöntését igényelte. Felperesek jogi képviselője által szerkesztett beadványok terjedelme és a tárgyalások száma álláspontja szerint sem indokolja ilyen összegű perköltség felszámítását és a felperesek jogi képviselőjének óradíja is jelentősen meghaladja a budapesti átlagos ügyvédi óradíjakat.

[9] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását a fellebbezésükben kért változtatással kérték, az alperes perköltségben való marasztalásával egyidejűleg.

Az eredeti és a megismételt közgyűléssel kapcsolatos korábbi és a fellebbezésben foglalt előadásait fenntartották. A tagnyilvántartás hiánya okán az alperes nem állapíthatta meg azt, hogy a közgyűlés nem volt határozatképes és a megismételt közgyűlés megtartásának van helye. A perben támadott közgyűlési határozatokat tartalmazó jegyzőkönyv nem rögzíti az eredeti közgyűlés határozatképtelenségét és annak berekesztését. A megismételt közgyűlés megnyitását pedig csak az írásbeli jegyzőkönyv tartalmazza, a hangfelvétel nem. A hangfelvétel folyamatos, nincs megszakítva, összevágva, nincsenek abból részek kivágva, amennyiben szükséges, ezt szakértő igazolni tudja.

A közgyűlésre vonatkozó meghatalmazásokkal kapcsolatban az alperes alaptalanul vitatja, hogy arra a Ptk. rendelkezései, különösen a Ptk. 3:337. §-a alkalmazható. Az alapszabályi rendelkezéseket nem megfelelően értelmezi, ugyanis a meghatalmazásban a meghatalmazott jogainak rögzítése nem egyenlő azzal, hogy azt kellene tartalmaznia, hogy miként szavazzon a meghatalmazott. Ezzel ellentétben azt jelenti, hogy a meghatalmazásnak pl. tartalmaznia kell, hogy csak részt vehet, vagy szavazhat is a meghatalmazott, és egyéb korlátozásokat tartalmazhat a meghatalmazás, de egyértelműen megállapítható, hogy a felperesek részére adott meghatalmazások semmilyen korlátozást nem tartalmaztak.

A jogi képviselő által benyújtott beadványok száma, terjedelme és minősége megalapozottá teszi az elsőfokú perköltséget. Az alperes másodfokú eljárásban eljáró jogi képviselője „menet közben” kapcsolódott be az elsőfokú eljárásba és 30 órának megfelelő ügyvédi munkadíjat érvényesít. Ehhez képest a felperesek által érvényesített 40 órának megfelelő munkadíjat eltúlzottnak tartja.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezésében foglaltak fenntartásával kiemelte, hogy a felperesek tévesen értelmezik az elsőfokú ítélet rendelkező részében kifogásolt „megismételtként megtartott” fordulatot. Az elsőfokú bíróság ugyanis nem állapította meg a perben, hogy a közgyűlés megismételt közgyűlés volt. Amennyiben ezt állapította volna meg, a kereset elutasításra kerül és a perrel érintett közgyűlési határozatok érvényesek.

Az elsőfokú eljárásban a felperesek által csatolt okirati bizonyíték, a közgyűlésről készült jegyzőkönyv 2. oldalán alperes törvényes képviselője úgy nyilatkozott, törvényes képviselői tájékoztatja a tulajdonosokat, hogy a megismételt közgyűlést megnyitja.

A felperesek által csatolt tárgyi bizonyíték az általuk készített hangfelvétel 59. perc 26. másodpercénél elhangzik, hogy megismételt közgyűlésről van szó. Mindezek alapján a felperesek alaptalanul vitatják a kijelentés elmaradását.

Az alperesi tanúk meghallgatására a jegyzőkönyvvezetéssel kapcsolatos feladatok ellátása miatt került sor, jegyzőkönyvvezetőként, illetve hitelesítőként csak a megjelölt tanúk tudtak nyilatkozni.

[11] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdése szerint jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésekben és a fellebbezési ellenkérelmekben foglaltak keretei között bírálta felül.

[12] A felperesek fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése a per fő tárgya tekintetében megalapozatlan, a perköltség leszállítására irányuló harmadlagos fellebbezése alapos.

[13] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére az ítéltábla nem látott okot. Az elsőfokú eljárásban nem volt olyan lényeges eljárási szabálysértés, ami az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és amelynek orvosolása a másodfokú eljárásban nem volt lehetséges, vagy nem volt észszerű.

[14] Az elsőfokú bíróság az érdemi döntéshez szükséges körben a tényállást megfelelően feltárta, a per fő tárgya tekintetében hozott döntésével teljesen, döntése indokolásával az alábbi kiegészítéssel értett egyet az ítéltábla.

[15] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek felügyelő bizottsági tagokként az alperes tagjainak minősülnek, a keresetindítására az Lsztv. 9. § (1) bekezdése alapján jogosultak voltak, és a (3) bekezdés szerint kizárólag 60 napon belül előadott jogi érvek alapján vizsgálhatta a közgyűlési határozatok jogszerűségét, ezért a felpereseknek a törvényi határidőn túl előterjesztett, az új felügyelőbizottsági tagok meghatalmazotti eljárására vonatkozó jogi érveléseit és ténybeli előadásait helyesen hagyta figyelmen kívül.

[16] Helyesen indult ki abból az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az Lsztv. 2. § (1) bekezdése szerinti legfőbb szervét, a 15. § (1) bekezdése szerinti közgyűlését a 16. § (4) bekezdésének megfelelő meghívóval hívta össze és a meghívóban a megismételt közgyűlés időpontját megjelölte. A megtárgyalni kívánt napirendi pontok kiegészítését jogszabály nem tiltja, ezért az összehívás a keresetben hivatkozott okból nem volt jogszabályellenes.

[17] Az alperes alapszabályának 4.1.3.a. pontja – az Lsztv. 17. § (1) bekezdésével összhangban – úgy rendelkezik, hogy a közgyűlés akkor határozatképes, ha azon a tagok több mint fele (50% + 1 fő) jelen van. Amennyiben a közgyűlés határozatképtelen, a megismételt

közgyűlést a határozatképtelenség megállapítása után 15 napon belüli időpontra vagy azon a napon fél óra elteltével az eredeti meghívóban megjelölt helyen és csak a meghirdetett napirendi pontokkal lehet megtartani. Ebben az esetben a megjelent tagok számára tekintet nélkül határozatképes a közgyűlés, és csak az eredeti napirendben szereplő kérdésekben hozhat határozatot a közgyűlés.

[18] A határozatképességet, vagy határozatképtelenséget az igazgatóság az alapszabály 4.1.4.a. és 4.1.3.d. pontjai alapján a jelenléti ív és az átadott meghatalmazások számbavétele után a jelenlévő tagok és az érvényes meghatalmazások száma alapján állapítja meg.

[19] A perbeli esetben – a jegyzőkönyvben rögzítettekkel és a felperesek tényállításával egyezően – az alperes maga adta elő, hogy az igazgatósága tagnyilvántartással nem rendelkezett az összehívott közgyűlés időpontjában.

[20] A közgyűlés határozatképességének megállapításához pedig az alperes tagjainak létszámából és az annak alapján leadható szavazatokból kell kiindulni. A taglétszám a tagnyilvántartás alapján állapítható meg.

[21] Adott esetben a tagnyilvántartás hiánya a határozatképesség vizsgálatát és szabályszerű megállapítását önmagában kizárta, aminek az elsőfokú bíróság által helyesen kifejtett okból az volt a következménye, hogy sem szabályszerű közgyűlés, sem szabályszerű megismételt közgyűlés nem volt tartható, így az alperes jogszerű közgyűlési határozatokat ülésen asznap nem hozhatott.

[22] Miután a felpereseket a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben önmagában ebből az okból megilleti, ezért nincs jelentősége, hogy az alperes a közgyűlési határozatokat megismételtként megtartani kívánt közgyűlésen hozta-e.

[23] A Pp. 213. § (1) bekezdése alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, azonban a bíróságnak a tényállás megállapításánál kizárólag azokat a tényállításokat kell értékelni, amelyen az érdemi döntés alapul [Pp. 221. § (1) bekezdés], ezért a keresettel érvényesített jogon alapuló határozott kereseti kérelem érdemi eldöntéséhez a bíróságnak a legkevesebb előfeltételezésen alapuló tényeket kell vizsgálnia, ugyanakkor olyan tényeket már szükségtelen tovább értékelni, amelyek elbírálása eltérő érdemi döntéshez amúgy sem vezethetne.

[1] A Pp. 341. § alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, míg a Pp. 346. § (4) bekezdés szerint a

tényállásban kizárólag azokat a tényállási elemeket kell feltüntetni, amelyeken az érdemi döntés alapul. Ebből következik, hogy a keresettel érvényesített jogon alapuló határozott kereseti kérelem érdemi elbírálásához vezető legkevesebb előfeltételezésen alapuló tényeket kell vizsgálni, és azokra már szükségtelen kitérni, amelyek értékelése eltérő érdemi döntéshez nem vezetne.

[2] A bíróságnak csak a per eldöntésének megállapítása végett kell bizonyítást elrendelni, és a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen bizonyítást mellőznie kell [Pp. 276. § (1) és (5) bekezdés]. Figyelemmel arra, hogy a felperesek keresetének elbírálásához elegendő volt a felek egyező tényállítása alapján annak a ténynek a megállapítása, hogy az alperes igazgatósága és elnöke a meghívóban kitűzött időpontban tagnyilvántartással nem rendelkezett, nem volt olyan további bizonyításra szoruló vitás tény, amely a per érdemi eldöntését érintette.

[24] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a perben vitatott tagi meghatalmazások megfelelőségére, a jegyzőkönyv és az arról készült hangfelvétel eltérésére előadott tények elbírálása eltérő érdemi döntéshez nem vezethetett, ezért azokat az ítéltábla nem vizsgálta. Ebből az is következik, hogy a felperesek az elsőfokú ítélet érdemi részével szemben benyújtott fellebbezése alapos, azonban az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[25] A felperesek keresetükben az alperes 2021. október 20-án hozott közgyűlési határozatainak hatályon kívül helyezését kérték, az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből a kereseten túli „megismételtként tartott” megjelölését mellőzte.

[26] Az ítéltábla az alperes perköltség leszállítására irányuló harmadlagos fellebbezési kérelmét alaposnak találta.

[27] A felperesek a jogi képviseletükkel felmerült elsőfokú perköltségüket az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számították fel.

[28] Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi munkadíj összegét a bíróság mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[29] Az ítéltábla megállapította, hogy a felperesek felszámításával azonos összegű ügyvédi munkadíj nem áll arányban a felperesek jogi képviselője által szerkesztett beadványok terjedelme és a tárgyalások száma alapján a képviselet ellátásához szükséges és ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, mert az ügy nem volt összetett. Az ítéltábla a

felpereseknek az elsőfokú jogi képvisellel felmerült perköltségét ezért az IM rendelet 2. § (2) bekezdésében foglaltak szerint 800.000 forint + áfa összegre mérsékelte.

[30] Mindezek alapján az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatta meg, hogy a rendelkező részből mellőzte a közgyűlés „megismételtként tartott” megjelölését, továbbá az alperes által az I., II. és III. rendű felpereseknek fizetendő ügyvédi munkadíjban felmerült perköltséget 800.000 forint + áfa összegre leszállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[31] A felperesek fellebbezése eredményre vezetett, az alperes fellebbezése a per főtárgya tekintetében eredménytelen volt, ezért a másodfokú eljárással felmerült perköltségét az alperes maga viseli. Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a túlnyomó részben pernyertes felperesek másodfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíjból és 48.000 forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltségének megfizetésére. A felperesek az ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltségük megállapítását a jogi képviselővel kötött megbízási szerződés szerint kérték az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont alapján. Az ítéltábla a felperesek és a jogi képviselőjük közötti megbízási szerződésben foglalt 40.000 forint óradíj alapulvételével, a felperesek jogi képviselőjének másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységével arányban, de arra figyelemmel állapította meg a felpereseknek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét, hogy felperesek a perköltségre vonatkozó alperesi fellebbezés tekintetében, kis részben pervesztesek lettek.

Budapest, 2024. április 17.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Ócsai Beatrix Márta s.k.

előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.

bíró